

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 34

гр. Перник, 02.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Търговско дело № 20221700900069 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от Д. Д. И., в качеството на синдик на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност, ЕИК: 831594174 /уточнена с молба вх. № 3429/05.06.2023г./ срещу А. Н. К. и „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност, с която по изложените в исковата молба обстоятелства е предявен главен иск с пр. осн. по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и евентуални иски с пр. осн. чл. 647, ал. 1, т. т. 1, 2, 3 и 6 от ТЗ за обявяване за недействителни спрямо кредиторите на несъстоятелността на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност разпоредителните действия извършени от дружеството, в резултат на което ответникът А. Н. К. е получил без валидно правно основание и се е обогатил неоснователно с парични средства на обща стойност 37 400 лв., с което по непозволен начин е ощетено имуществото на „Медиком ООД - в несъстоятелност" и са увредени дружеството и неговите кредитори, както следва: Извършени през 2017 г. четири плащания в брой, на каса, на обща стойност 27 390,00 лв. (на 05.10.2017 г., 03.11.2017 г., 05.12.2017 г. и на 29.12.2017 г.); и Извършени през 2018 г., 2019 г. и 2020 г. по едно плащане в брой всяка година, съответно на стойност 300 лв., 600 лв. и 600 лв.; и Извършени през 2021 г. две плащания в брой, на каса, на обща стойност 8 510 лв., съответно на 28.06.2021 г. и на 31.8.2021 г., както и кумулативно съединен осъдителен иск с пр. осн. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, вр. чл. 649, ал. 2 ТЗ за осъждане на ответника А. Н. К. да заплати /върне/ получените без основание парични средства на обща стойност 37 400 лв. в патримониума на дружеството и масата на несъстоятелността за попълването ѝ, ведно със законната лихва в размер на 7 163,08 лв. за периода от 19.11.2020 г. до исковата молба. С исковата молба са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото и док. искане по чл. 190 ГПК ответниците да представят (под опис) по делото всички намиращи се у тях документи, касаещи основанието за изплащане и размера на процесните парични средства, които А. Н. К. е получила от Дружеството „МЕДИКОМ“ ООД.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът А. Н. К. по подробни доводи и

съображения оспорва предявените искове като процесуално недопустими и по същество неоснователни. Предявените искове са недопустими поради процесуалното качество на синдика: синдикът не е овластен да предявява искове по чл.чл. 45, 55, 59 ЗЗД, а само искове по чл. 645-647 ТЗ и чл. 135 ЗЗД - предвид ясната и ограничителна разпоредба на чл. 649, ал. 1 ТЗ. Възражава за погасяването на правото на иск по давност, тъй като са предявени след изтичането на едногодишния преклузивен срок от открИ.е на производството, съгласно чл. 649, ал. 1 ТЗ. Съгласно чл. 630, ал. 1, т. 2 ТЗ, производството се открива с решението на съда по несъстоятелността. Решението е постановено на 14.12.2021г., а исковете са предявени на 14.12.2022 г. и затова са подадени след срока по чл. 649, ал. 1 ТЗ, който е изтекъл на 13.12.2022 г. По отношение на преклузивния срок законът е пределно ясен, че тече от открИ.е на производството, а не от обявяването на решението. Молбата за открИ.е на производството е подадена на 30.09.2021 г. Следователно могат да бъдат атакувани само сделки със свързани лица, извършени в двугодишен срок от подаването на молбата, тоест не по-късно от 30.09.2019 г. Твърдението по исковата молба е, че през 2017 г. е изплатено без основание възнаграждение в размер на 27390 лв. за счетоводни услуги към ответника, последното от 29.12.2017 г. Дори и ако се приеме, че срокът е свързан с началната дата на неплатежоспособността, която е 31.08.2021 г., то двугодишният срок за обявяване на недействителността налага разпореждането да е било извършено не по-късно 31.08.2019 г. Ето защо в случай, че плащането е преди тази дата, то правото на иск е погасено по отношение на всички плащания извършени преди посочената дата. Предвид посочената разпоредба, правото на иск за тези суми е погасено поради настъпила погасителна давност, на основание чл. 647, ал.1, т. 6 ТЗ. Исковата молба е подадена на 14.12.2022 г., а претендираните вземания са възникнали, според твърденията на ищеца, както следва: на 05.10.2017г., 03.11.2017 г., 05.12.2017 г. и 29.12.2017 г. Поради това първите три плащания са погасени по давност поради изтичането на общия петгодишен давностен срок, като само по отношение на последното плащане от 29.12.2017 г. в размер на 4270 лв. този срок не е настъпил. След като исковата молба е подадена на 14.12.2022 г., то юридическият факт на настъпила погасителна давност е налице за изплатени суми за период 5 и повече години преди тази дата, тоест преди 14.12.2017 г. Предвид изрично направеното позоваване на давността, правото на иск и материалното право са погасени по давност за всяко едно от посочените три претендирани вземания, на основание чл. 110 ЗЗД. По отношение на изплатените през периода 2018-2020 г. три плащания в размери съответно 300 лв., 600 лв. и 600 лв., същите са изплатени на валидно правно основание - възнаграждение за счетоводно обслужване. Относно твърдението за извършени без основание плащания през 2021 г. на обща стойност 8510 лв. ги оспорва като неоснователни, тъй като е налице валидно основание за всяко едно. Извършените през 2017 г. плащания са били във връзка с осъществяването от ответника дългосрочно счетоводно обслужване на дружеството с начален период от март 2011 г., включващо и годишното счетоводно приключване за 2010 г. Тези възнаграждения са свързани и с извършването на множество вътрешни проверки, изготвяне на отчети от тях, копиране на документация и комуникации с вещи лица при и по повод на заведените от кредиторите искови производства през 2014 г. и продължили до 2021

г., свързани с претенциите им за ликвидационен дял и по които има всевъзможни доказателствени искания за проверки извън тесните предметни предели на спора - за цялостна проверка и представяне на документация за период от 2011 г. насетне. Оспорва твърдението, че ответникът А. Н. К. е свързано лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 2,6 и 9 и ал. 2 от ДР на ТЗ. Всички изплатени суми са на валидно и годно правно основание - за извършване на текущо счетоводно обслужване на дружеството, така също и във връзка с изготвяне на междинни счетоводни баланси и отчитане във връзка с прекратяването на членството на Николай Илиев Данев и на Илия Данев, настъпили в различни счетоводни периоди, във връзка с изготвянето на счетоводни справки и друга счетоводна документация за нуждите на водените от кредиторите съдебни дела, както и за цялостното счетоводно обслужване на дружеството за посочения период март/2011 г. и до края на 2022 г., като освен това претенцията е погасена по давност, на основание чл. 110 ЗЗД. Ако се приеме предявеният иск за паричните суми допустим и основателен, прави възражение за прихващане на присъдените суми със сумите, дължими от дружеството за воденото от него счетоводно обслужване за периода март/2011 г. - декември/2022 г. в размер, равен на минималното установено за страната и за посочения период трудово възнаграждение за длъжността „главен счетоводител“ съгласно минималните осигурителни прагове - до размера на по-малката от двете суми. Съгласно чл. 103. ал. 2 ЗЗД, прихващането се допуска и след като вземането е погасено по давност, ако е могло да бъде извършено поели изтичането на давността. Оспорва основателността и на акцесорния иск за присъждане на лихва, тъй като искът за присъждане на законна лихва няма свое правно основание в кръга на приетите вземания - такива не са предявени, затова и е недопустимо неговото предявяване. Синдикът не може да излиза извън кръга на вземания съгласно списъка на приетите вземания; претенцията за сумата 7163,08 лв. законна лихва не е ясно как е определена, върху кои суми и за какъв период, нито е дължима; Неоснователността на главния иск води до неоснователност и на акцесорния иск за лихви. С отговора са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност по подробни доводи и съображения оспорва предявените искове като процесуално недопустими и по същество неоснователни. Предявените искове са недопустими поради процесуалното качество на синдика: синдикът не е овластен да предявява искове по чл.чл. 45, 55, 59 ЗЗД, а само искове по чл. 645-647 ТЗ и чл. 135 ЗЗД - предвид ясната и ограничителна разпоредба на чл. 649, ал. 1 ТЗ. Твърди, че искът е недопустим поради обстоятелството, че липсва една от предпоставките на иска - към датата на сделките да е налице предходен дълг на кредитор на дружеството, който да обоснове иска за обявяване на относителна недействителност на атакуваните сделки. Исковата молба, по която дружеството е посочено като ответник, е депозирана по делото на 17.08.2023 г., а производството по несъстоятелност е открито с решение от 14.12.2021 г., поради което исковата молба срещу дружеството е недопустима като подадена след изтичането на едногодишния преклузивен срок по чл. 649, ал. 1 ТЗ за предявяване на искове, свързани с производството по несъстоятелност. Оспорва твърдението, че А. К. и Медиком ООД са

свързани лица по смисъла на § 1, ал. 1, т. 2,6 и 9 и ал. 2 от ДР на ТЗ като посочените разпоредби са неотнормирани. Исковата молба е подадена на 17.08.2023 г., а плащанията по оспорените вземания са извършени, според твърденията на ищеца, както следва: на 05.10.2017 г., 03.11.2017 г., 05.12.2017 г. и 29.12.2017 г. Поради това всички вземания са погасени по давност поради изтичането на тригодишен давностен срок за периодични услуги. При всички случаи, дори и ако не е приложима кратката тригодишна погасителна давност посочена в предходната точка, за част от оспорваните в исковата молба сделки, които са се осъществили още през 2014, 2015, 2016, 2017 и 2018(до 17.08.2018) г., затова прави възражение за настъпила петгодишна погасителна давност на общите основания, посочени в чл. 110 и сл. 33Д. Отделно и независимо от горното, за иска по чл. 135 33Д е ирелевантен моментът на узнаването от страна на кредитора, а само датата на възникване на задължението/вземането - в сроковете, както са посочени по-горе. Законът не поставя като условие за предявяване и съответно за начало на давността момента на узнаването. Незнанието на кредитора, че има вземане или че вземането му е изискуемо, не е пречка за течението на погасителната давност за това вземане, нито е причина за прекъсването или спирането ѝ. Оспорва фактическите и правни твърдения в исковата молба по подробни доводи и съображения. Всички изплатени суми са на валидно и годно правно основание - за извършване на текущо счетоводно обслужване на дружеството, в т.ч. услуги свързани с персонал и всички дейности и документи за периодите, за които се отнасят, на основание сключените писмени облигационни договори, така също и във връзка с изготвяне на междинни счетоводни баланси и отчитане във връзка с прекратяването на членството на Николай Илиев Данев и на Илия Данев, настъпили в различни счетоводни периоди, във връзка с изготвянето на счетоводни справки и друга счетоводна документация за нуждите на водените от кредиторите съдебни дела. Оспорва и твърдението за обедняване на дружеството и за сделка във вреда на интересите на дружеството за изплатени суми през 2021 г. поради следното: изплатените суми са за сметка на допълнително направени вноски от съдружниците, а не в резултат на търговската дейност на дружеството и затова искът за тези суми няма никакво фактическо и правно основание в чл. 135 33Д или в някой от отменителните искове по ТЗ. Оспорва твърдението за „разпоредителни сделки“ и обогатяване за всички плащания през 2017г.,общо в размер 27390 лв. Освен, че както беше доказано, плащанията се отнасят за 2014, 2015, 2016 и 2017г., като за тези плащания са съгл. СС1 от НСС, чл.7.11 и разходите за 2014, 2015, 2016г. са за сметка на неразпределената печалба за минали години. По отношение на изплатените през 2017г.,общо в размер 27390лв., плащанията се отнасят за вече предоставени услуги за периодите 2014, 2015, 2016., както и за текущата 2017 г., за които представяме описаните по-долу доказателства. По отношение на изплатените през периода 2018-2020 г. три плащания в размери съответно 300 лв., 600 лв. и 600 лв., същите са изплатени на валидно правно основание - възнаграждение за счетоводно обслужване. За календарната 2018г., сумата в размер 300лв се отнася за частично плащане от общо дължимата сума по договор за смет.обслужване за 2018г. в размер 2600лв. За 2018г. датата на изискуемост, на основание сключения договор е 01.04.2019г., т.е.падеж на плащане 31.03.2019г. Относно твърдението за извършени без основание плащания през

2021 г. на обща стойност 8510 лв. ги оспорва като неоснователни, тъй като е налице валидно основание за всяко едно, за които по делото са представени доказателства. Оспорва твърдението за „разпоредителни сделки“ и „обогаляване“, относно плащането от 28.06.2021г., защото е по силата на признато задължение на Медиком ООД от 2018г., осчетоводено, декларирано и платено частично в размер 300лв през 2018г. Ако се приеме предявения иск за паричните суми допустим и основателен, признава като основателно направеното възражение за прихващане на присъдените суми със сумите, дължими от дружеството за воденото счетоводно обслужване за периода март/2011 г. - декември/2022г. Оспорва основателността и на акцесорния иск за присъждане на лихва. За плащанията от Медиком ООД, извършени през четвърто тримесечие на 2017г., 2018г., 2019г., 2020г., синдикът включва в иска целия размер на изплатената сума, в т.ч. дължимите от получателя суми към бюджета, в случая ДОД по всяко от плащанията, като по делото вече са представени доказателства за това. Ответникът Медиком ООД прилага подадени Справки по чл.73 за деклариране на изплатените доходи и факта, че ДОД не е удържан от платеца Медиком ООД. За плащанията през юни 2021г. и август 2021г., полагаемия ДОД е внесен от платеца на дохода Медиком ООД, а сумите в състава на иска участват без удържания ДОД. С отговора са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото.

В срока по чл. 372, ал. 1 ГПК ищецът е подал доп. искова молба по отговора на ответника А. Н. К. и отговора на ответника „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност. Поддържа заявените в исковата молба (ИМ) и в приложенията към ИМ факти, обстоятелства и правни заключения, които не се опровергават от несъстоятелните фактически и правни твърдения на дружеството в подадения от него отговор на ИМ с приложенията. Оспорва всички фактически и правни твърдения, съдържащи се в отговора на исковата молба, представен по делото от ответното дружество „Медиком“ ООД, като неоснователни, логически необосновани и изцяло несъстоятелни от житейска и от правна страна. Оспорва възраженията за изтекла погасителна давност. Оспорва истинността на всички документи, представени от ответника „Медиком“ ООД с отговора на исковата молба, описани като приложения към отговора като документи по т.1 – 21. По същество представените с отговора на ИМ и приложенията към нея документи са напълно неотнормирани към предмета на спора по настоящото дело и не удостоверяват твърденията от ответното дружество факти и обстоятелства, поради което не могат да служат нито като преки, нито като косвени доказателства по делото. Посочва следните конкретни факти и обстоятелства, обуславящи твърдяната свързаност на двамата ответника: А. К. и „Медиком“ ООД - в несъстоятелност: дейността на А. К. като счетоводител и на „Медиком“ ООД - в несъстоятелност се контролира (пряко или косвено) от третите лица - Марин Александров Тонев като управител и съдружник, от „МЕДИКОМ 2000“ ООД, като работодател на ответницата и контролирано свързано лице с „Медиком“ ООД - в несъстоятелност, както и от съдружниците Тинка Тонева, Мария Бибишкова и Васил Лазаров (до 01.09.2017 г.), поради което А. К. и Медиком ООД - в несъстоятелност - попадат в хипотезата на "свързани лица" по смисъла на § 1, ал. 1, т. 6 от ДР на ТЗ (лица, чиято дейност се контролира пряко или косвено от трето лице). В допълнение, ответницата по иска е „свързано лице“ с другия ответник - „Медиком“ ООД - в несъстоятелност и с Марин Александров Тонев и по критерия на § 1, ал. 1, т. 9 от ДР, тъй като процесните суми са платени безвъзмездно (без насрещна престация и без валидно правно основание) на ответницата А. К. от ответника Медиком ООД, по нареждане и със съгласие на управителя Марин Тонев, поради което разпореждането със сумите представлява направено от дружеството и от неговия управител дарение в полза на А. К.. С допълнителната искова молба е направено искане допускане на съдебно-оценителска и счетоводна експертиза със следните задачи: За процесните периоди 2014 - 2021 г. какви са били пазарните цени на услугите по счетоводно обслужване, като тези, които ответницата А. К. твърди, че е извършвала в полза на Медиком ООД, с оглед действителните обеми на

извършената работа, която ответницата твърди, че е извършвала (ако се приеме, че такава е извършена)? В какви срокове се изплащат възнагражденията за счетоводно обслужване съгласно установената обичайна практика; Дружеството „МЕДИКОМ 2000“ ООД изплащало ли е на ответницата А. К. възнаграждения по трудово правоотношение в периода от 2014 до 2021 г., в какви размери (по месеци и общо по години) и за какъв обем работа? Удържало ли е, начислявало ли е и внасяло ли е „МЕДИКОМ 2000“ ООД в бюджета дължимия данък по ЗДДФЛ и осигурителни вноски по КСО върху изплатените трудови възнаграждения и в какви размери (по месеци и общо по години)?

В срока по чл. 373, ал. 1 ГПК ответниците А. И. К. и "МЕДИКОМ" ООД - в несъстоятелност са подали доп. отговори, с които оспорват доп. искова молба. По подробни доводи и съображения подържат подробно развитите в отговорите на исковата молба възражения, твърдения и оспорвания. Във връзка с оспорването на представените писмени доказателства излагат, че писмените доказателства са истински, автентични и отразяват действителни отношения. Счетоводните документи и регистри са били предоставяни и по други дела и са били на разположение на вещи лица по същите. Неоснователно е възражението за това, че документите не били представени на синдика и затова не били достоверни - чл. 640 ТЗ определя какви са документи и информацията, която длъжникът е задължен да представи на синдика. От същия е видно, първо, че посочените документи, представени с отговора на исковата молба, касаещи ответника, не са сред изброените, второ, че водеща роля има синдика, тъй като от него зависи каква информация ще поиска от длъжника. С доп. отговори са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото; допускане на допълнителни задачи към посочените от ищеца задачи на съдебно-оценителска и счетоводна експертиза, както и за допускане на съдебно-счетоводна експертиза със следната задача: след като се запознае с доказателствата по делото и извърши проверка в счетоводството на дружеството на относимата счетоводна документация, вещото лице да даде заключение, в което да отговори на следните въпроси: 1. Да посочи какви са периодът, основанието и падежът за изплащане на процесиите парични средства, които ответникът А. К. е получила от „Медиком" ООД? Има ли съответствие между полагаемия се данък и декларирания и платен такъв? Вярно ли е отразен в счетоводните регистри на дружеството? 2. Извлеченията от счетоводните регистри за процесиите плащания съответстват ли на подадените от дружеството ГФО за съответните периоди? 3. Редовно ли е водено счетоводството по отношение на счетоводните операции, касаещи ответника А. К.?

По допустимостта на исковата молба:

Главният иск с пр. осн. по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и евентуалните иски с пр. осн. чл. 647, ал.1, т.т. 1, 2, 3 и 6 от ТЗ са предявени от лице със самостоятелна процесуална легитимация на ищец – синдикът на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност, като исковите са предявени на 14.12.2022 г. в установения в закона преклузивен едногодишен срок по чл. 649, ал. 1 ТЗ от откр.е на производството по несъстоятелност на МЕДИКОМ ООД /с Решение № 39 от 14.12.2021 г. на Окръжен съд - Перник по т.д. № 53/2021 г./, включително срокът се счита спазен и по отношение на ответника МЕДИКОМ ООД, съгласно чл. 129, ал. 5 ГПК, доколкото длъжникът и третото лице – приобретател, адресат на плащането или на учреденото обезпечение - страните по относително недействителната сделка или действие имат съвместна проц. легитимация, при наличие на задължително другарство между тях, т.е. не се касае за изменение на иска по чл. 228, ал. 3 ГПК. Кондикционният иск на синдика с пр. осн. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, също е допустим - предвид характера на този осъдителен иск като "обусловен", според терминологията на чл. 649, ал. 2 ТЗ. Въведените с отговора на ответниците възражения, че атакуваните за относително недействителни правни сделки и действия са извършени извън рамките на посочените в чл. 647, ал.1, т.т. 1, 2, 3 и 6 от ТЗ от ТЗ срокове, респ. че са осъществени извън

рамките на общата 5-годишна погасителна давност за конститутивната претенция, касаят въпроси, по които изводите във всички случаи се правят при спазване на процесуалните правила за събиране и преценка на доказателствата и са относими към основателността на исковете, а не към тяхната допустимост и следователно съдът следва да се произнесе в решението, разрешавайки спора по същество. Предвид това съдът приема, че исквата молба е допустима.

Доказателствена тежест:

Предмет на доказване от ищеца по главния иск по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД е: имуществено увреждане на кредиторите на масата на несъстоятелността, изразяващо се в намаляване на нейното съдържание като пряка последица от разпоредителни сделки и действия от страна на ответника-длъжник МЕДИКОМ ООД с негово имущество или създаване на опасност от такова увреждане; вземането е възникнало преди извършването на атакуваната с иска по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД разпоредителни сделки и действия - като датата на възникване на вземането по смисъла на чл. 135, ал. 3 ЗЗД следва да се определи не според вземанията на отделни кредитори, а според определената от съда начална дата на неплатежоспособност (чл. 630, ал. 1, т. 1 ТЗ); длъжникът е знаел за увреждането на кредиторите на масата на несъстоятелността при разпоредителни сделки и действия в полза на третото лице-ответник А. И. К. и третото лице да е знаело също за увреждането на кредитора /когато предмет на относителна недействителност е възмездно правно действие/. Предпоставките за прилагане на оборимата презумпцията по чл. 649, ал. 4 ТЗ, във вр. чл. 135, ал. 2 от ЗЗД се доказват от ищеца чрез доказване отношения между длъжника-ответник МЕДИКОМ ООД и ответника А. И. К. на свързани лица по см. § 1, ал. 1, т. 2, 6, 9 и ал. 2 от ДР на ТЗ.

Фактическият състав на недействителността по чл. 647 ТЗ независимо за коя от т.1 до т.6 се отнася, изисква ищецът да докаже следната база от факти: имуществено увреждане на кредиторите на масата на несъстоятелността, изразяващо се в намаляване на нейното съдържание като пряка последица от разпоредителни сделки и действия от страна на ответника-длъжник МЕДИКОМ ООД с негово имущество или създаване на опасност от такова увреждане в посочените в т. 1 - 6 срокове преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ. За основателността на претенциите към тези факти в тежест на ищеца е да докаже и че: По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 1 ТЗ - сключване на безвъзмездна сделка от длъжника в тригодишния период преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ с насрещна страна, имаща качеството свързано с длъжника лице; По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 2 ТЗ - сключване на безвъзмездна сделка от длъжника в двегодишния период преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ; По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 3 ТЗ – сключване на възмездна сделка, при която престацията на длъжника значително надхвърля по стойност полученото от насрещната страна (съществена нееквивалентност на престациите в ущърб на длъжника към момента/датата на сключването на сделката/договора), извършена в двугодишен срок, но не по-рано от датата на неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността, т.е. да следва началната дата на

неплатежоспособността; По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал.1, т.6 от ТЗ - сключване на сделка от длъжника в двугодишния период преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ с насрещна страна, имаща качеството свързано с длъжника лице и увреждащ характер на сделката спрямо кредиторите на несъстоятелността. В хипотезата на чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ не е необходимо увреждането да бъде съществено.

Ответниците следва да ангажират доказателства оборващи твърдените от ищеца обстоятелства за наличието на елементите от правопораждащите по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и чл. 647, ал.1, т.т. 1, 2, 3 и 6 от ТЗ фактически състав, включително и направените в срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК правоизключващи или правопогасяващи възражения, че атакуваните за относително недействителни правни сделки и действия са извършени извън рамките на посочените в чл. 647, ал.1, т.т. 1, 2, 3 и 6 от ТЗ срокове преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ, респ. че са осъществени извън рамките на общата 5-годишна погасителна давност за конститутивната претенция по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД.

По възражението на ответника А. И. К. за прихващане последният следва да докаже материалноправните предпоставки на чл. 645 ТЗ за прихващане - съществуването на две насрещни и еднородни задължения, двете задължения следва да са възникнали преди датата на решението за открИ.е на производството по несъстоятелност, изискуемостта на вземането на кредитора е настъпила преди или в хода на производството по несъстоятелност, като легитимиран да отправи изявление за прихващане е кредиторът, т.е. лице което е предявило вземанията си в производството по несъстоятелност и изявлението де е отправено до синдика.

По доказателствените искания:

Представените с исковата молба, с отговорите на исковата молба и доп. отговори документи са допустими и относими и следва да бъдат приети като доказателства по делото, по която причина и следва да се уважи искането на ищеца по чл. 190 ГПК.

Изясняването на обстоятелствата, включени в предмета на доказване по настоящото дело, предполага необходимост и от специални знания за изследване на основанията за изплащане и размера на процесиите парични средства, които ответникът е получил от Дружеството-ответник, поради което следва да се допусне исканата от ищеца съдебно-оценителска и счетоводна експертиза с поставените от него задачи, включително и с поставените от ответниците допълнителни задачи към посочените от ищеца, както и да се допусне исканата от ответниците съдебно-счетоводна експертиза с посочените от тях задачи, които съдът счита, че следва да бъдат изготвени като комплексна експертиза.

Предвид гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателства по делото документите, представени с исковата и доп.

искова молба и с доп. отговори, подробно описани в същите.

ЗАДЪЛЖАВА на осн. чл. 190 ГПК ответниците А. Н. К. и „МЕДИКОМ“ ООД - в несъстоятелност да представят най-късно в първото открито заседание по делото всички намиращи се у тях документи, касаещи основанието за изплащане и размера на процесните парични средства, които А. Н. К. е получила от Дружеството „МЕДИКОМ“ ООД.

ДОПУСКА комплексна съдебно-оценителска и счетоводна експертиза със задача: вещите лица, след запознаване с доказателствата по делото, проверка в счетоводството на дружеството на относимата счетоводна документация, както и чрез изследване на всички други необходими данни и документи за извършване на експертизата, с които разполагат страните, трети лица и учреждения, включително и при необходимост чрез издаване от съда на нарочни съдебни удостоверения, да дадат заключение и отговорят на следните въпроси и задачи:

За процесните периоди 2014 - 2021 г. какви са били пазарните цени на услугите по счетоводно обслужване, като тези, които ответницата А. К. твърди, че е извършвала в полза на Медиком ООД, с оглед действителните обеми на извършената работа, която ответницата твърди, че е извършвала (ако се приеме, че такава е извършена)? В какви срокове се изплащат възнагражденията за счетоводно обслужване съгласно установената обичайна практика; Дружеството „МЕДИКОМ 2000“ ООД изплащало ли е на ответницата А. К. възнаграждения по трудово правоотношение в периода от 2014 до 2021 г., в какви размери (по месеци и общо по години) и за какъв обем работа? Удържало ли е, начислявало ли е и внасяло ли е „МЕДИКОМ 2000“ ООД в бюджета дължимия данък по ЗДДФЛ и осигурителни вноски по КСО върху изплатените трудови възнаграждения и в какви размери (по месеци и общо по години)?

Да установи размера на начислените суми, изплатени суми, в т.ч. нетен размер на полагаемите след облагане, полагаем и платен ДОД, за сметка на кого е платен и източници на средства за изплатените суми и внесен ДОД. Да направи анализ каква част от предоставените услуги са стандартни счетоводни услуги и какви по вид и обем са другите предоставени услуги свързани с водените дела.

Да посочи какви са периодът, основанието и падежът за изплащане на процесиите парични средства, които ответникът А. К. е получила от „Медиком“ ООД? Има ли съответствие между полагаемия се данък и декларирания и платен такъв? Вярно ли е отразен в счетоводните регистри на дружеството? Извлеченията от счетоводните регистри за процесиите плащания съответстват ли на подадените от дружеството ГФО за съответните периоди? Редовно ли е водено счетоводството по отношение на счетоводните операции, касаещи ответника А. К.?

ОПРЕДЕЛЯ първоначален депозит за изготвяне на експертизата в размер на 1000 лв., от които 400 лв. - вносими от ищеца, 300 - вносими от ответника „Медиком“ ООД и 300 лв. - вносими от ответника А. Н. К. в 1-седмичен срок от връчване на определението по сметка на ОС – Перник.

НАЗНАЧАВА за вещи лица Я. П. А. и Н. С. И., на които да се съобщят поставените задачи и да се призоват след представяне на доказателства за внесен депозит, съгласно чл. 160, ал. 2 ГПК.

УКАЗВА на страните, че при невнасяне на депозит, това може да е основание за съда да приложи последиците на чл. 161 от ГПК при постановяване на решението, като може да приеме за недоказани фактите, за чието изясняване се назначава експертизата.

ИЗГОТВЯ проект за доклад по делото така, както е посочено в мотивите на определението като УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 374, ал. 2 от ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по реда на чл. 375, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 13.03.2024 г. от 13,00 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца – и преписи от допълнителните отговори на ответниците.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вещите лица да се призоват и да им се съобщят поставените задачи с връчване на препис от настоящото определение, след представяне на доказателства от страните за внесен депозит, на осн. чл. 160, ал. 2 ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____